

- 2) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/69, 143 artiklan 1 kohdan d alakohtaa, luettuna yhdessä tämän direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 138 artiklan ja 143 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että
- asiakirjat, joissa vahvistetaan tavaroiden kuljetus tuontijäsenvaltiossa sijaitsevasta verottomasta varastosta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan verottomaan varastoon eikä hankkijalle, voidaan katsoa riittäväksi näytöksi siitä, että nämä tavarat on lähetetty tai kuljetettu toiseen jäsenvaltioon näissä säännöksissä tarkoitetulla tavalla
 - tavarain kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta Genevessä 19.5.1956 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 5.7.1978 allekirjoitetulla pöytäkirjalla, perusteella laadittujen lähetyskirjojen ja sähköisten hallinnollisten asiakirjojen, jotka liittyvät valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomiin siirtoihin, kaltaiset asiakirjat voidaan ottaa huomioon sen osoittamiseksi, että jäsenvaltioon tuotaessa kyseessä olevat tavarat on ollut tarkoitus lähettää tai kuljettaa toiseen jäsenvaltioon direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna, 143 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, mikäli nämä asiakirjat on esitetty tuontihetkellä ja mikäli ne sisältävät kaikki tarvittavat tiedot. Näillä asiakirjoilla samoin kuin tavaroiden luovutusten sähköisillä vahvistuksilla ja tavarain väliaikaisesti verottoman siirron päätyttyä luovutetulla vastaanottoraportilla voidaan osoittaa, että kyseiset tavarat on tosiasiallisesti lähetetty tai kuljetettu toiseen jäsenvaltioon direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna, 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 3) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/69, 143 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltion viranomaiset kieltäytyvät myöntämästä maahantuojalle tässä säännöksessä säädetyn arvonlisäverovapautuksen tavaroiden maahantuonnista, joka on toteutettu tässä jäsenvaltiossa ja jota on seurannut yhteisöluovutus, sillä perusteella, että näitä tavaroita ei ole toimitettu suoraan hankkijalle vaan hankkijan määrittämille kuljetusyrityksille ja verottomiin varastoihin, mikäli maahantuoja on siirtänyt kyseisten tavaroiden omistajalle kuuluvan määräämisvallan hankkijalle. Tässä yhteydessä tämän direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaroiden luovutuksen käsitettä on tulkittava samalla tavalla kuin mainitun direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 167 artiklan yhteydessä.
- 4) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/69, 143 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle hallintokäytännölle, jonka perusteella pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa evätään oikeus arvonlisäverovapautukseen vilpittömässä mielessä olleelta maahantuojalta, kun edellytykset myöhemmän yhteisöluovutuksen verovapautukselle eivät täyty siitä syystä, että hankkija on syllistynyt veropetokseen, ellei osoiteta, että maahantuoja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, että liiketoimi oli osa hankkijan tekemää petosta, ja että maahantuoja ei ollut toteuttanut kaikkia käytettävissään olleita kohtuullisia toimenpiteitä välttääkseen osallistumisensa tähän petokseen. Pelkästään sen seikan perusteella, että maahantuoja ja hankkija ovat olleet yhteydessä sähköisten viestintävälineiden välityksellä, ei voida olettaa, että maahantuoja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää osallistuvansa tällaiseen petokseen.
- 5) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/69, 143 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että toimivaltaisilla viranomaisilla ei tavaroiden omistajalle kuuluvan määräämisvallan siirtoa tutkiessaan ole velvollisuutta hankkia tietoja, jotka ovat ainoastaan viranomaisten saatavilla.

(¹) EUVL C 161, 22.5.2017.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 26.5.2017 – EUflight.de GmbH v. TUIfly GmbH

(Asia C-307/17)

(2018/C 285/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EUflight.de GmbH

Vastaaja: TUIfly GmbH

Asia poistettiin 8.5.2018 annetulla unionin tuomioistuimen määräyksellä unionin tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 29.5.2017 – Jeannine Wiczarkowicz v. TUIfly GmbH

(Asia C-311/17)

(2018/C 285/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jeannine Wiczarkowicz

Vastaaja: TUIfly GmbH

Asia poistettiin 8.5.2018 annetulla unionin tuomioistuimen määräyksellä unionin tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 30.5.2017 – Rainer Hadamek, Heike Hadamek, Florian Hadamek ja Carina Hadamek v. TUIfly GmbH

(Asia C-316/17)

(2018/C 285/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Rainer Hadamek, Heike Hadamek, Florian Hadamek ja Carina Hadamek

Vastaaja: TUIfly GmbH

Asia poistettiin 17.5.2018 annetulla unionin tuomioistuimen määräyksellä unionin tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 30.5.2017 – Gerhard Schneider ja Christa Schneider v. TUIfly GmbH

(Asia C-317/17)

(2018/C 285/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover